Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8479
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

gra ⁊ uitas p ihm xpm facta est. Deum nemo
uidit umquam. Unigenitus filius qui est in
sinu patris ipse enarrauit. Dō. uī. ad cōuinch.
Ites: Sic nos existimet homo ut minis
tros xpi: ⁊ dispensatores misteriorum dei. Hic iam
quaeritur inter dispentores: ut fidelis quis inue
niatur. Mihi autem p minimo est ut a uob
iudicer: aut ab humano die: sed neq; me ipsum
iudico. Nihil enim mihi conscius sum: sed nō
in hoc iustificatus sum. Qui autem iudicat
me dns est. Itaq; nolite ante tempus iudicare:
quo adusq; ueniat dns. qui ⁊ illuminabit abscō
dita tenebrarum ⁊ manifestab cōsilia cordiū. Et
tunc laus erit unicuiq; a deo. Sēdm matheum.
Dixit: Cum audisset iohes in uinculis opa xpi:
mittens duos de discipulis suis ait illis: Tu es q
ueniturus es an alium expectamus: Et respon
dens ihs: ait illis. Euntes renunciate iohi: que
uidistis ⁊ audistis. Ceci uident: claudi ambulāt.
lepsi mundantur. surdi audiunt. mortui resur
gunt. pauperes euangelizantur: ⁊ btus est qui nō
fuerit scandalizatus in me. Illis autem abeuntib
cepit ihs dicere ad turbas de iohe. Quid existis i
desertum uidere: Harundinem uento agitatā.
Sed quid existis uidere: Hominē mollibus ue
stitum: Ecce qui mollibus uestiuntur: i domibus